
СТЪКЛО ГАЗ И ЕЛЕКТРИЧЕСТВО

21 декември 2020 – 2 февруари 2021
групова изложба

в галерия SARIEV, Пловдив
и онлайн на www.sariev-gallery.com

Неонът (от гръцки: νέον, „нов“) е химичен продукт с атомен номер 10 и атомна маса 20,1797 u, обозначен със символа Ne. Макар и често срещан във Вселената, той е сравнително рядък на Земята. При стандартна температура и налягане представлява енергиен газ без цвят и мирис. При преминаване на електрически ток през тръба, пълна с неон, свети с червеникаво-оранжева светлина. Произвежда се чрез извличане от въздуха, когато присъства в много ниска концентрация. (Уикипедия)

-
*през нощта стените ни излъчват
отвън навярно слабо светят
хрупкави като неон и леко стискане*

*въздухът заема въображението
въздухът ни диша
жужим*

въздухът – чувствителен релеф

В.С., май, 2020

Нека се обърнем към материята, абстрахирайки се от погледа към проявлението. Именно днес, когато всичките ни социални функции са затихнали, когато дебнем тялото и си шептим с него, уговаряйки взаимоотношения.

Да говорим за избора на художника. За избраното тяло на творбата, без да чуваме избрания език, без да четем текста му. Нека не говорим за светлината в изкуството. Нека да говорим за физическото усещане на стъклото, електричеството и газа. Една игра на чупливо, деликатно стъкло, игра с потенцијата, с напрежението на електричеството – то, което създава. Игра, видима чрез присъствието на газа неон – ефимерен, невидим, извлечен като субстанция от въздуха.

Чувствителност, евентуално оттеглила се от концептуализма и неговите фиксации, или чувственост – само привидно въплатила преобръщането на стойностите при модернизмите.

Населило чуждия свят на рекламата, не ни ли казва това изкуство в неон, че е невъзможно да съществува в нейния обхват.

Или заклещено между тези, набиващи се на очи функционални или програмно-исторически жестове, деликатно като газа неон, с качеството му да освети, просто показва как съществува помежду. Как се съществува.

There Is An End to Every Circle изписан в кръг (Викенти Комитски); *Safe, I'm Safe, I'm Safe, I'm* тревожно червено (Калин Серапионов); ръкописен и подчертан с категоричен жест *No Way* (Стефан Николаев); *On the Wrong Side* обърнат огледално (Правдолюб Иванов); *Future Unforgettable* в стандартен прав шрифт (Красимир Терзиев); намигващ *Много Малко или Малко Много* (Правдолюб Иванов); *Ice Caps*

(Димитър Солаков); *Балкантон с изпаднало О* (Стефан Николаев); *Nothing is Just* лежерно написан на ръка (Мариана Василева). Или изображенията: мрежа под високо напрежение *High Voltage Fence* (Камен Стоянов), нажеженото електрическо червено вековно дърво (Венцислав Занков). В кой от тези два свята сме, кой е този дуализъм и избор. Е ли.

Може ли да видим качеството на съмнението, което носят тези творби. Съмнение – възприемано погрешно за увереност, повод за житейски мотив, надхитряване на реалността, забавно преобръщане, ежедневна философия, нещо чуждо, което ще направи впечатление от наше име. Не поставят ли самите автори по една бръждяща невидима голяма въпросителна над тези творби.

И защо тази крехкост на творбата в собственото си тяло, това невидимо оттегляне от първосигналното, днес бихме могли да осъзнаем като възможно по-ценно качество на изкуството – неон. Жест, който разпознаваме характерно в *Хвърляне на лъч* (Рада Букова), *Утопия 2* (Самуил Стоянов), *Don't Give Up* (Правдолюб Иванов).

Дали изборът на смирение, макар и да изглежда бунт, не е съзнателно заложен в творбата от твореца ѝ, дали той не подхожда по-скоро сетивно и тактилно към тази медия на изкуството, а не толкова практически. Със съзнанието, че това е изкуството, което лесно може да бъде изключено от контакта или счупено. Но и изкуство, което никога не е изработвано от ръцете му, а от тези на ловкия производител на неони, който изпълнява всички желания от рекламни до творчески. Не остава ли все пак това едно пожелано изкуство от неговия автор. Въобразено. Представено много често от него на лист хартия с молив или пред компютъра с мишка или таблет. И не е ли разположено творението именно в/със/между смирението и порива.

СТЪКЛО, ГАЗ И ЕЛЕКТРИЧЕСТВО е изложба, която чувства ефимерното тяло на творбата, усеща неона като газ, чува жужащия звук на тази материя и създава място в посетителите за въпроса кой е този кръг, който завършва в кръговрат. Изложбата приканва тези, които ще я видят частично през витрините на галерия Sariev и в цялост онлайн в сайта на галерията, да се усъмнят.

Ще бъдат представени творби в неон и проектни рисунки на авторите Рада Букова, Мариана Василева, Венцислав Занков, Правдолюб Иванов, Викенти Комитски, Стефан Николаев, Калин Серапионов, Димитър Солаков, Камен Стоянов, Самуил Стоянов, Красимир Терзиев.

Изложбата минава по една тематична ретроспективна линия назад в българското съвременно изкуството и хвърля любопитството си напред с избора да представи и проектни рисунки на нереализирани все още творби.

СТЪКЛО, ГАЗ И ЕЛЕКТРИЧЕСТВО може да бъде видяна частично на улица Отец Паисий, 40, Пловдив и в цялост на <http://www.sariev-gallery.com> от 21 декември 2020 – 2 февруари 2021 година.

СТЪКЛО ГАЗ И ЕЛЕКТРИЧЕСТВО

текст, избор на творби и структура: Веселина Сариева